

พฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ
ของโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัยในจังหวัดเชียงราย

Administrative Behaviors of School Administrators Influencing Academic
Administration in Private Early Childhood Schools in Chiang Rai Province

พิกุล ไชยยศ¹ เปี่ยมพร สุทินฤกษ์² ธิตีอาภา ตั้งคำวานิช³

Pigul Chaiyod, Piamphon Suthinrer, Thitiarpa Tangkawanich

บทคัดย่อ (Abstract)

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับพฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหารของโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัยในจังหวัดเชียงราย 2) ศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัยในจังหวัดเชียงราย และ 3) ศึกษาพฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการการปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัยในจังหวัดเชียงราย เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอนระดับปฐมวัย โรงเรียนเอกชนในจังหวัดเชียงราย จำนวน 27 โรงเรียน จำนวน 166 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า

1) พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหาร ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50$) โดยด้านการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานและการฝึกอบรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$)

2) การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัยในจังหวัดเชียงราย ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$) โดยด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$)

3) พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัยในจังหวัดเชียงราย ได้แก่ ด้านการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานและการฝึกอบรม ($\beta = 0.689$) และ ด้านการตัดสินใจ ($\beta = 0.232$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และตัวแปรทั้ง 2 ด้านสามารถร่วมกันพฤติกรรมของผู้บริหารส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัยในจังหวัดเชียงรายได้ร้อยละ 75.80

คำสำคัญ (Keywords) : พฤติกรรมการบริหาร; การบริหารงานวิชาการ; ระดับปฐมวัย

Received: 2025-12-18 Revised: 2026-02-05 Accepted: 2026-02-07

¹ สาขาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยเชียงราย Master of Educational Administration, Graduate School, Chiang Rai College. E-mail: pikulchaiyot@gmail.com

² อาจารย์ประจำ วิทยาลัยเชียงราย Lecturer of Chiang Rai College. E-mail: piamphon@gmail.com

³ อาจารย์ประจำ วิทยาลัยเชียงราย Lecturer of Chiang Rai College. Corresponding author E-mail: thitiarpa.tangkawanich@crc.ac.th

Abstract

This research aimed to: 1) examine the level of administrative behaviors of administrators in private early childhood schools in Chiang Rai Province; 2) investigate the level of academic administration in private early childhood schools in Chiang Rai Province; and 3) analyze the administrative behaviors of administrators that affect academic administration in private early childhood schools in Chiang Rai Province. Quantitative research design was employed. The sample consisted of 166 early childhood teachers from 27 private early childhood schools in Chiang Rai Province, selected through sampling procedures. The research instrument was a questionnaire. Data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, and stepwise multiple regression analysis.

The research results were as follows:

1. The overall level of administrations' administrative behaviors was highest ($\bar{X} = 4.50$), with setting performance standards and training achieving the highest mean score ($\bar{X} = 4.55$).
2. The overall level of academic administration in private early childhood schools was also high ($\bar{X} = 4.41$), with learning experience management showing the highest mean score ($\bar{X} = 4.56$).
3. The administrative behaviors that significantly influenced academic administration were setting performance standards and training ($\beta = 0.689$) and decision-making ($\beta = 0.232$), at the 0.05 level of statistical significance. These variables jointly account for 75.80% of the variance in academic administration in private early childhood schools in Chiang Rai Province.

Keywords: administrative behavior; academic administration; early childhood education

บทนำ (Introduction)

การศึกษาปฐมวัยเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาคุณภาพมนุษย์อย่างยั่งยืน เป็นช่วงวัยที่สำคัญที่สุดในการวางรากฐานทั้งด้านพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เด็กในช่วงวัยนี้มีความสามารถในการเรียนรู้สูง การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพในระดับปฐมวัยจึงต้องอาศัยการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะจากผู้บริหารสถานศึกษาที่มีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบาย พัฒนาระบบการเรียนรู้ และส่งเสริมศักยภาพของครูผู้สอน เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีคุณภาพและเหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กแต่ละช่วงวัย สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2562: 1) โรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัยจึงมีบทบาทสำคัญในการรองรับและพัฒนาเด็กในช่วงวัยต้นนี้ โดยเฉพาะในพื้นที่ที่ภาครัฐยังไม่สามารถจัดการศึกษาได้อย่างทั่วถึง หรือในครอบครัวที่มีความต้องการทางเลือกที่แตกต่างในการจัดการศึกษา

ในปัจจุบัน โรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัยต้องเผชิญกับความท้าทายทั้งด้านทรัพยากร งบประมาณ ความคาดหวังของผู้ปกครอง และการแข่งขันในเชิงคุณภาพการศึกษา ดังนั้น “การบริหารงานวิชาการ” จึงกลายเป็นหัวใจสำคัญที่มีผลโดยตรงต่อคุณภาพของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การออกแบบหลักสูตร การจัดกิจกรรม การประเมินผล ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพของครูผู้สอน ซึ่งต้องดำเนินการภายใต้กรอบของนโยบายการศึกษาชาติ ข้อกำหนดของกระทรวงศึกษาธิการ และความต้องการของชุมชนในแต่ละพื้นที่

ทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีบทบาทอย่างมากในการกำหนดทิศทาง วางแผน และบริหารจัดการด้านวิชาการให้มีประสิทธิภาพ ผู้บริหารที่มีพฤติกรรมการบริหารที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วม การพัฒนาครู และการนิเทศภายในโรงเรียนจะสามารถยกระดับคุณภาพการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กฤษณพร จันทวงศ์, 2562)

การศึกษาในระดับปฐมวัยถือเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับเด็กในการพัฒนาทักษะพื้นฐานต่าง ๆ ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ในระดับการศึกษาที่สูงขึ้น ด้วยเหตุนี้ การบริหารจัดการงานวิชาการในโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัยจึงมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพการศึกษาของเด็กในวัยเริ่มต้นนี้ ซึ่งมีความท้าทายในการบริหารจัดการทั้งในด้านทรัพยากร บุคลากร และการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับความต้องการของเด็ก นอกจากนี้ การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนระดับปฐมวัยถือเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาเด็ก ทั้งในด้านวิชาการและพัฒนากายทางสังคม ผู้บริหารโรงเรียนมีบทบาทสำคัญในการวางแผนและกำหนดทิศทางการบริหารที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในระดับปฐมวัย อีกทั้งพฤติกรรมของผู้บริหารมีผลโดยตรงต่อการจัดการและการดำเนินงานของโรงเรียนในด้านต่าง ๆ ทั้งในด้านการจัดการทรัพยากร การส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก การฝึกอบรมและสนับสนุนครูผู้สอน รวมไปถึงการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัยไม่เพียงแต่ต้องการทักษะในการจัดการที่มีประสิทธิภาพ แต่ยังต้องการผู้บริหารที่สามารถสร้างแรงบันดาลใจ และสามารถปรับเปลี่ยนกลยุทธ์การบริหารให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและทรัพยากรที่มีอยู่การบริหารงานของผู้บริหารในสถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาในระดับต่าง ๆ โดยเฉพาะในสถานศึกษาซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการเตรียมความพร้อมให้กับเด็กในการศึกษาต่อไปในอนาคต ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องมีความสามารถในการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้การศึกษาภายในโรงเรียนมีคุณภาพและตรงตามความต้องการของชุมชนและสังคม (กฤษณพร จันทวงศ์, 2562) การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพในระดับปฐมวัยจึงจำเป็นต้องอาศัยระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาที่ต้องสามารถกำหนดทิศทาง วางนโยบาย และพัฒนาระบบการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กในแต่ละช่วงวัยในบริบทของโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัย ซึ่งต้องเผชิญกับความท้าทายด้านทรัพยากร ความคาดหวังของผู้ปกครอง และการแข่งขันด้านคุณภาพการศึกษา การมีผู้บริหารที่แสดงพฤติกรรมเชิงสร้างสรรค์ มีวิสัยทัศน์ และสามารถนำพองค์กรไปสู่เป้าหมายร่วมกันได้ จึงมีความสำคัญยิ่งผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำเชิงวิชาการและเชิงจริยธรรม จะสามารถส่งเสริมให้ครูพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และตอบสนองต่อพัฒนาการของเด็กอย่างเหมาะสม บริบทของการจัดการศึกษาปฐมวัยในปัจจุบัน ซึ่งต้องการผู้บริหารที่ไม่เพียงมีทักษะด้านการบริหารจัดการเท่านั้น แต่ยังต้องมีความสามารถในการสร้างแรงบันดาลใจ ส่งเสริมการเรียนรู้ และขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษาปฐมวัยให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม อันจะนำไปสู่การพัฒนาเด็กอย่างรอบด้านและยั่งยืนในอนาคต (เพ็ญศิริกรณ์ ประเทียบอินทร์, 2559: 139) พฤติกรรมของผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำ วิสัยทัศน์ และความสามารถในการบริหารงานวิชาการอย่างมีระบบ มีผลโดยตรงต่อคุณภาพการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยเฉพาะในด้านการพัฒนาหลักสูตร การส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ การประเมินผล และการพัฒนาครู (สมศักดิ์ คงเที่ยง, 2561: 69)

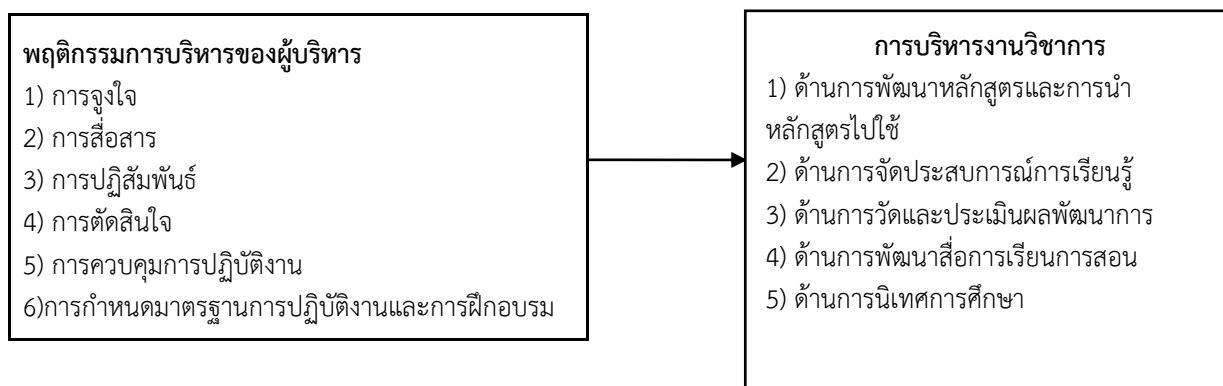
ในยุคของการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการศึกษาระดับปฐมวัยเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โรงเรียนเอกชนในจังหวัดเชียงรายที่จัดการศึกษาปฐมวัยจึง

ต้องปรับตัวและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถแข่งขันและตอบสนองความต้องการของสังคมได้อย่างเหมาะสม ผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นกลไกสำคัญที่ขับเคลื่อนคุณภาพการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ผ่านกระบวนการบริหารงานวิชาการที่เป็นระบบ มีประสิทธิภาพ และเน้นเด็กเป็นสำคัญ พฤติกรรมของผู้บริหาร เช่น ความเป็นผู้นำเชิงวิชาการการวางแผนเชิงกลยุทธ์ การมีวิสัยทัศน์ การสนับสนุนการพัฒนาครู และการสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ ล้วนมีผลต่อคุณภาพของการบริหารงานวิชาการโดยตรง ผู้บริหารที่แสดงพฤติกรรมในเชิงบวกและสร้างแรงบันดาลใจให้กับบุคลากรทางการศึกษา จะสามารถยกระดับคุณภาพของการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยได้อย่างเป็นรูปธรรมในจังหวัดเชียงราย ซึ่งมีโรงเรียนเอกชนหลายแห่งที่เปิดสอนระดับปฐมวัย ความหลากหลายในบริบท วัฒนธรรม และความคาดหวังของผู้ปกครอง ทำให้บทบาทของผู้บริหารมีความสำคัญยิ่งขึ้น

จากความเป็นมาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัยในจังหวัดเชียงราย ซึ่งจะส่งผลให้เด็กมีความรู้ ทักษะและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และตามนโยบายการศึกษาของชาติต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารของโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัยในจังหวัดเชียงราย
2. เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัยในจังหวัดเชียงราย
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัยในจังหวัดเชียงราย

กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework)

วิธีดำเนินการวิจัย(Research Methods)

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งมุ่งศึกษาพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัยในจังหวัดเชียงราย โดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ โดยกำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ 4 ด้าน ดังนี้

1. ขอบเขตของการวิจัย

1.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

1) พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารของโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัยในจังหวัดเชียงราย ผู้วิจัยสังเคราะห์เอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสถานศึกษาของกฤษณพร จันทวงศ์, (2562); ภาวิณี ตันเล่ง, (2565); รณชัย ทองงามขำ และคณะ, (2566); ปัญญา ศิริโชติ และคณะ, (2568); อดุลย์ อุบาสี, (2566) และ Rensis Likert, (1967) มี 6 ด้าน ดังนี้ 1) การจูงใจ 2) การสื่อสาร 3) การปฏิสัมพันธ์ 4) การตัดสินใจ 5) การควบคุมการปฏิบัติงาน และ 6) การกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานและการฝึกอบรม

2) การบริหารวิชาการ ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์เอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิชาการการศึกษาปฐมวัยของพิมพ์จันทร์ พรหมมาตย์, (2561); ชนินิศา เนตรกอบเกื้อ, (2567); มณฑา วงษาไฮ และ จิราภรณ์ ผันสว่าง, (2564); ชฎาภรณ์ จันทร์ประเสริฐ และคณะ, (2565); สกิลวดิ อีรานูวรรตน์ และวิโรจน์ สุรสาคร, (2568) และ วลลี ทองสันทัด และคณะ, (2567) มี 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ 2) ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ 3) ด้านการวัดและประเมินผลพัฒนาการ 4) ด้านการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน และ 5) ด้านการนิเทศการศึกษา

1.2 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรในการวิจัย คือ ครูผู้สอนระดับปฐมวัย โรงเรียนเอกชนในจังหวัดเชียงราย จำนวน 289 คน ในปีการศึกษา 2567 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ครูผู้สอนระดับปฐมวัย โรงเรียนเอกชนในจังหวัดเชียงราย จำนวน 27 โรงเรียน จำนวน 166 คน โดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครซีและมอร์แกน (Krejcie, R.V., & D.W.Morgan, (1970))

1.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

โรงเรียนเอกชนในจังหวัดเชียงราย จำนวน 27 โรงเรียน คือ โรงเรียนเอกชนในเขตพื้นที่อำเภอเมืองเชียงราย จำนวน 7 โรงเรียน อำเภอแม่จัน จำนวน 2 โรงเรียน อำเภอแม่สาย จำนวน 3 โรงเรียน อำเภอเชียงแสน จำนวน 1 โรงเรียน อำเภอเวียงชัย จำนวน 1 โรงเรียน อำเภอเวียงเชียงรุ้ง จำนวน 1 โรงเรียน อำเภอดอยหลวง จำนวน 1 โรงเรียน อำเภอเทิง จำนวน 1 โรงเรียน อำเภอป่าแดด จำนวน 1 โรงเรียน อำเภอพญาเม็งราย จำนวน 1 โรงเรียน อำเภอขุนตาล จำนวน 1 โรงเรียน อำเภอเชียงของ จำนวน 1 โรงเรียน อำเภอเวียงแก่น จำนวน 1 โรงเรียน อำเภอพาน จำนวน 2 โรงเรียน อำเภอแม่สรวย จำนวน 1 โรงเรียน และ อำเภอเวียงป่าเป้า จำนวน 2 โรงเรียน

1.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการระหว่าง เดือนมิถุนายน 2567-เดือนกุมภาพันธ์ 2568

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล โดยมี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงานมีลักษณะเป็นตรวจสอบรายการ (Check List) ให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว

ตอนที่ 2 สอบถามระดับพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหาร มีลักษณะเป็นแบบ Rating Scale ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ 1) การจูงใจ 2) การสื่อสาร 3) การปฏิสัมพันธ์ 4) การตัดสินใจ 5) การควบคุมการปฏิบัติงาน และ 6) การกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานและการฝึกอบรม

ตอนที่ 3 สอบถามระดับการบริหารงานวิชาการ มีลักษณะเป็นแบบ Rating Scale ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ 2) ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ 3) ด้านการวัดและประเมินผลพัฒนาการ 4) ด้านการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน และ 5) ด้านการนิเทศการศึกษา

3. การหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยหาค่าความตรง นำแบบสอบถาม เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ เพื่อหาความตรงเชิงเนื้อหา ได้ค่าความตรงอยู่ระหว่าง 0.80-1.00 และค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.962 ซึ่งอยู่ในระดับสูง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยวิธีการ ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยติดต่อบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยเชียงราย เพื่อออกหนังสือขอข้อมูลจากบุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

4.2 จัดทำแบบสอบถามในรูปแบบของ Google Form

4.3 ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความอนุเคราะห์ไปยังกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูผู้สอนระดับปฐมวัย โรงเรียนเอกชนในจังหวัดเชียงราย จำนวน 27 โรงเรียน จำนวน 166 คน โดยตอบแบบสอบถามผ่าน Google Form

4.4 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมและตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาแล้วทั้งหมด 100% โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่าง เดือน มิถุนายน 2567-กุมภาพันธ์ 2568

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป มีรายละเอียด ดังนี้

5.1 ข้อมูลทั่วไป วิเคราะห์โดยใช้ความถี่และค่าร้อยละ

5.2 ข้อมูลพฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัยในจังหวัดเชียงราย วิเคราะห์โดยใช้ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5.3 ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัยในจังหวัดเชียงราย สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5.4 พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการการปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัยในจังหวัดเชียงราย วิเคราะห์โดยใช้การถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) โดยกำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผลการวิจัย (Research Results)

จากผลการวิจัย เรื่อง พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการการปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัยในจังหวัดเชียงราย สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง เป็นครูผู้สอนระดับปฐมวัย โรงเรียนเอกชนในจังหวัดเชียงราย จำนวน 166 คน จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 98.9 มีช่วงอายุระหว่าง 30-39 ปี จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 35.5

ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 82.5 และมีประสบการณ์ทำงาน อยู่ระหว่าง 11-20 ปี จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 31.9

2. พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัยในจังหวัดเชียงราย ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50$, S.D = 0.63) และเมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับจากสูงไปหาน้อย คือ ด้านการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานและการฝึกอบรม ($\bar{X} = 4.55$, S.D = 0.56) รองลงมา คือ ด้านการสื่อสาร ($\bar{X} = 4.52$, S.D = 0.63) และต่ำที่สุด คือ ด้านการจูงใจ ($\bar{X} = 4.47$, S.D = 0.70) ตามลำดับ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ระดับของพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียน (N=166)

ข้อที่	พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหาร	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1	ด้านการจูงใจ	4.47	0.70	มาก
2	ด้านการสื่อสาร	4.52	0.63	มากที่สุด
3	ด้านการมีปฏิสัมพันธ์ และการมีอิทธิพลต่อกัน	4.51	0.63	มากที่สุด
4	ด้านการตัดสินใจ	4.48	0.65	มาก
5	ด้านการควบคุมปฏิบัติงาน	4.48	0.62	มาก
6	ด้านการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานและการฝึกอบรม	4.55	0.56	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ยรวม	4.50	0.63	มากที่สุด

3. การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัยในจังหวัดเชียงราย ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$, S.D = 0.64) และเมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับจากสูงไปหาต่ำ คือ ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.56$, S.D = 0.58) รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ($\bar{X} = 4.49$, S.D = 0.61) และต่ำที่สุด คือ ด้านวัดและประเมินผลพัฒนาการ ($\bar{X} = 4.26$, S.D = 0.70) ตามลำดับ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ระดับของการบริหารงานวิชาการ (N=166)

ข้อที่	การบริหารงานวิชาการ	$\bar{X}$	S. D	ระดับ
1	ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้	4.49	0.61	มาก
2	ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	4.56	0.58	มากที่สุด
3	ด้านการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน	4.38	0.67	มาก
4	ด้านวัดและประเมินผลพัฒนาการ	4.26	0.70	มาก
5	ด้านการนิเทศการศึกษา	4.36	0.64	มาก
	ค่าเฉลี่ยรวม	4.41	0.64	มาก

4. พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัยในจังหวัดเชียงราย ได้แก่ ด้านการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานและการฝึกอบรม ($\beta = 0.689$) และด้านการตัดสินใจ ($\beta = 0.232$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และตัวแปรทั้ง 2 ด้านสามารถร่วมกัน

อธิบายพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับปทุมวัย
ในจังหวัดเชียงราย ได้ร้อยละ 75.80

ตัวแปร	B	SE _B	β	t	Sig.	Tolerance	VIF
(Constant)	0.439	0.198		0.787	0.028		
X6 ด้านการกำหนดมาตรฐาน การปฏิบัติงานและการฝึกอบรม	0.757	0.061	0.689	12.427	0.000	0.484	2.066
X4 ด้านการตัดสินใจ	0.220	0.053	0.232	4.184	0.000	0.484	2.066

$$R = 0.870 \quad R^2 = 0.758 \quad F = 254.795 \quad SE = 0.270 \quad R^2_{adj} = 0.755$$

YT = การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับปทุมวัยในจังหวัดเชียงราย

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

1. พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนระดับปทุมวัยของโรงเรียนเอกชนระดับปทุมวัย
ในจังหวัดเชียงราย พบว่า ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50$, S.D = 0.63) และเมื่อ
พิจารณารายข้อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานและการฝึกอบรม
($\bar{X} = 4.55$, S.D = 0.56) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ด้านการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานและการฝึกอบรม
เป็นหน้าที่ที่ผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้ครูและบุคลากรเข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาทักษะและความรู้
ความสามารถในงานที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ มีการกำหนดนโยบาย เป้าหมายการปฏิบัติงาน
ของสถานศึกษาเป็นไปอย่างชัดเจนและมีแผนพัฒนาสถานศึกษาระยะสั้นและระยะยาว สอดคล้องกับนโยบาย
ตามวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา รวมทั้งผู้บริหารยังเปิดโอกาสให้ครูผู้สอนและบุคลากรมีส่วนร่วมในการ
กำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน ช่วยให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วมพัฒนางานวิชาการด้านปทุมวัยเพื่อพัฒนาทักษะและ
ความรู้ ความสามารถในงานที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กฤษณพร
จันทวงศ์ (2562) พบว่า พฤติกรรมการบริหารงานของผู้บริหาร โดยรวมมีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก เรียง
ลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ด้านที่มีค่าสูงสุด ได้แก่ ด้านการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน และการ
ฝึกอบรม

2. การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับปทุมวัยในจังหวัดเชียงราย พบว่า ในภาพรวมมี
ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$, S.D = 0.64) และเมื่อด้านที่มีค่าสูงสุด คือ ด้านการจัดประสบการณ์การ
เรียนรู้ ($\bar{X} = 4.56$, S.D = 0.58) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับ
ปทุมวัยในจังหวัดเชียงรายนั้น มีการเรียนรู้และปลูกฝังเด็กให้มีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม รวมทั้งจัด
ประสบการณ์การเรียนรู้ตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักสูตรการศึกษาปทุมวัยและจัดบรรยากาศ
สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็กๆ โดยมีผู้บริหารและครูผู้สอนร่วมกันวางแผนจัดประสบการณ์การ
เรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อพัฒนาให้ครบทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และด้าน
สติปัญญา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มณฑา วงษาโฮ และจิราภรณ์ ผันสว่าง (2564: 12) ที่พบว่า
การบริหารงานวิชาการระดับปทุมวัยของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด

คือ ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ รองลงมา คือด้านการวัดประเมินผลและรายงานผล และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการใช้สื่อการเรียนรู้

3. พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัยในจังหวัดเชียงราย ได้แก่ ด้านการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานและการฝึกอบรม ($\beta = 0.689$) และด้านการตัดสินใจ ($\beta = 0.232$) ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัยในจังหวัดเชียงราย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และตัวแปรทั้ง 2 ด้านสามารถร่วมกันอธิบายพฤติกรรมของผู้บริหารส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการการปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัยในจังหวัดเชียงราย ได้ร้อยละ 75.80 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า พฤติกรรมของผู้บริหารด้านการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานและการฝึกอบรม โดยที่ผู้บริหารส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูและบุคลากรเข้ารับการอบรมอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ช่วยให้บุคลากรได้พัฒนาทักษะ ความรู้ และความสามารถในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาปฐมวัย นอกจากนี้ ผู้บริหารยังมีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบายและเป้าหมายการปฏิบัติงานของสถานศึกษาอย่างชัดเจน พร้อมทั้งวางแผนพัฒนาสถานศึกษาในระยะสั้นและระยะยาวอย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งพฤติกรรมของผู้บริหารด้านการตัดสินใจ ที่เปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ พร้อมทั้งรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของครูและบุคลากร เพื่อประกอบการตัดสินใจส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการการปฐมวัยในโรงเรียนเอกชนอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กฤษณพร จันทวงศ์ (2562) พบว่า พฤติกรรมการบริหารงานของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการ โดยเฉพาะพฤติกรรมการบริหารงานด้านการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานและการฝึกอบรม ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุราษฎร์ธานีเขต 3

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย (Research Knowledge)

1. การวิจัยครั้งนี้ก่อให้เกิดองค์ความรู้ที่สำคัญเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาระดับปฐมวัยในโรงเรียนเอกชน โดยพบว่า พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารมีบทบาทสำคัญต่อการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งในเชิงการพัฒนาศักยภาพและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัยในจังหวัดเชียงรายโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานและการฝึกอบรม สะท้อนบทบาทของผู้บริหารในการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และแผนพัฒนาสถานศึกษาอย่างชัดเจน พร้อมทั้งส่งเสริมให้ครูและบุคลากรได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นฐานสำคัญของการยกระดับคุณภาพงานวิชาการปฐมวัย

2. การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัยอยู่ในระดับมาก โดยด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยพบว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ และมุ่งพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน เป็นหัวใจของการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย ที่สำคัญ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ ที่พบว่า พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารด้านการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานและการฝึกอบรม และด้านการตัดสินใจ สามารถร่วมกันอธิบายการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยได้ในระดับสูง สะท้อนว่า การบริหารที่เน้นการพัฒนาศักยภาพ ควบคู่กับการตัดสินใจแบบมีส่วนร่วม เป็นปัจจัยเชิงกลยุทธ์ในการยกระดับคุณภาพการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเอกชน

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

พฤติกรรมของผู้บริหารด้านการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานและการฝึกอบรม และด้านการตัดสินใจส่งผลการบริหารงานวิชาการการปฐมวัย ดังนั้น จึงควรที่จะต้องส่งเสริมให้ผู้บริหารมีพฤติกรรมด้านการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานที่ชัดเจน การวางแผนการฝึกอบรมที่ต่อเนื่อง และการตัดสินใจที่มีข้อมูลสนับสนุน เพื่อให้การบริหารงานวิชาการการปฐมวัยมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับเป้าหมายของสถานศึกษา

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

นักวิจัยควรที่จะต้องศึกษาพฤติกรรมของผู้บริหารด้านอื่น ๆ อาทิ ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ วัฒนธรรมองค์กร หรือแรงจูงใจของครู ที่ส่งผลการบริหารงานวิชาการการปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัยในจังหวัดเชียงราย

เอกสารอ้างอิง (References)

- กฤษณพร จันทวงศ์. (2562). พฤติกรรมการบริหารงานของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- ชฎาภรณ์ จันทร์ประเสริฐ และคณะ. (2565). การบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย: ไทย-ญี่ปุ่น วารสารสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 5(4): 1795-1809.
- ชนินสา เนตรกอบเกื้อ. (2567). พฤติกรรมภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2. วารสารธรรมเพื่อชีวิต. 30(3): 647-671.
- ปัญญา ศิริโชติ และคณะ. (2568). พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1. วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่. 3(2): 497-514.
- พิมพ์จันทร์ พรหมมาตย์. (2561). การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของโรงเรียนในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิเขต 1. ครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- เพ็ญศิริกรรณ์ ประเทียอินทร์. (2559). องค์ประกอบภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีผลการบริหารจัดการศึกษาปฐมวัยในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. วารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี. 3(2): 139-160.
- ภาวินี ต้นเล่ง. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- มณฑา วงษาไฮ และ จิราภรณ์ ผันสว่าง. (2564). การบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2. วารสารพุทธปรัชญาวิวัฒน์. 5(2): 12-23.

- รณชัย ทองงามขำ และคณะ. (2566). พฤติกรรมของผู้บริหารที่ส่งผลต่อความผูกพันของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครปฐม เขต 1. *วารสารสิทธิปริทรรศน์*. 24(2): 156-168.
- วัลลี ทองสันทัด และคณะ. (2567). องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของโรงเรียน. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์*. 9(3): 1811-1824.
- สกลวดี ธีรานูวรรตน์ และวิโรจน์ สุรสาคร. (2568). การบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2. *วารสารชมรมบัณฑิตศิลป์*. 3(1): 91-103.
- สมศักดิ์ คงเที่ยง. (2561). ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา. *วารสารวิทยจารย์*. 118(2): 68-70.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). *มาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- อดุลย์ อุบลลี. (2566). พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1. วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- Krejcie, R.V., & D.W. Morgan. (1990). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*. 30(3): 607-610.
- Likert, R. (1967). *The method of construction and attitude scale*, In M.F. (Ed.), *Readings in Attitude Theory and Measurement* (pp.90-95). New York: John Wiley & Son.

